

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

21 ביולי 2020

ת"ק 50132-01-20 גנץ נ' פוטו פריים בע"מ

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובע: אלון גנץ

נגד

הנתבעת: פוטו פריים בע"מ, 513156836

בשם הנתבעת: מר רונן גולן

פסק-דין

1. תביעה זו יש לקבל. לא עלה בידיה של הנתבעת להראות כל בסיס חוקי שהוא לשני המקרים, שבהם היא שלחה לתובע, בהודעות-טקסט, "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. טענתה כי התובע נרשם לרשימת-הדיוור שלה לא נתמכה בשום ראיה שהיא. בעליה, שטען עבורה בישיבת-היום, לא ידע לספר מידיעה אישית על הרשמה שכזו. ראיה בכתובים – שדווקא נמצאה, לכאורה, לנתבעת ביחס לאנשים אחרים – אין בענינו של התובע. לאמתו של דבר, זולת השערה לא נאחזה טענתה של הנתבעת במאום. התובע, מצדו, העיד כי הוא מסר את מספר-הטלפון שלו רק בהסכמה לקבל התראה על הגעתו של המוצר שרכש. הוא לא נתן את הסכמתו, במישרין או בעקיפין, לקבל הודעות-פרסומת מאת הנתבעת. עדותו לא נסתרה.

2. כמעט תמיד, בתביעות מן הסוג הזה, מושמעת טענה שכזו בדבר הצטרפות מרצון ומניחה לפתחם של תובעים אחריות למעשיה, שאינם כדין, של הנתבעת. במקרה הזה, כברבים אחרים, לא נדרשת לך חפירה מעמיקה להיווכח בכך, שהטענה אינה משעינה עצמה על דבר זולת, במקרה הטוב, משאלת-לב. האמת היא שהנתבעת עשתה לעסקיה, ביוזמתה ועל דעתה בלבד. משלא מצאה היא את התובע שותף לרצונה העסקי הזה, ביקשה היא לקשור אותו בכל זאת, על כורחו, אל הדבר כאילו כל שעשתה – עשתה היא למענו ולפי בקשתו.

3. טענה שנייה, שעלתה מכתב-ההגנה, היא כי דרך כלל מקפידה הנתבעת להוסיף אפשרות של הסרה להודעות שהיא שולחת. אם הדבר לא קרה בשתי ההודעות ששוגרו לתובע, לא היה זה

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

21 ביולי 2020

ת"ק 50132-01-20 גנץ נ' פוטו פריים בע"מ

אלא בשל טעות, הראויה למחילה. אלא שגם בנדון אין כל משקל לטענת-ההגנה. שליחתם של דברי-פרסום, שהנמען לא הביע את הסכמתו לקבלם, אסורה היא בתכלית-האיסור אפילו אפשרה השולחת, באדיבותה, הסרה. ממילא מותר לשאול: ממה על התובע להסיר את שמו? מרשימת-דיוור שהוא מעולם לא מנה את עצמו עם נמעניה? מרשימת האנשים שהנתבעת, ממניעיה הכספיים, החליטה שיקבלו ממנה פרסומות? התובע, שמעולם לא היה ברשימה כזו, לא נדרש להסיר עצמו מדבר. הנתבעת היא שנדרשת להסיר ממנו – מכספו, מזמנו ומפרטיותו – את ידיה.

4. לא מצאתי בטענות-ההגנה, בכתובים ועל פה, כל יסוד לשנות מן הרציונאל, המניח לפתחו של השולח את תקרתו של סכום-הפיצוי האפשרי שלפי החוק פיצוי לדוגמה בסך של אלף שקלים לכל הודעה שנשלחה. הנתבעת ביקשה להפיק רווח כספי מן ההודעות ששלחה. עליה לשלם מכיסה על המטרד ועל ההיזק שגרמה, באופן שיבהיר לה כי אין זה משתלם לשלוח הודעות אסורות. הניסיון של כתב-ההגנה להטיל דופי בתובע ראוי אף הוא לגינוי נמרץ ותומך גם הוא בפסיקתה של תקרת-הפיצוי.

5. בהתאם, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 2,000 ש"ח בגין עילת-התביעה, ובנוסף הוצאות-משפט בסך של 1,000 שקלים ומקיפים את האגרה, את אובדן-הזמן ואת הטורח שבניהולו של ההליך. את הסכום הכולל – 3,000 ש"ח – תשלם הנתבעת לתובע בתוך 15 ימים מיום, שקיבלה לידיה פסק-דין זה (ימיה של פגרת-הקנין של בתי-המשפט באים במנין זה). אחרת, ייתוספו הפרשי-הצמדה ורבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 מיום החיוב כאמור ועד למועד-התשלום בפועל.

ניתן לבקש מבית-המשפט המחוזי, בתוך 15 ימים מיום קבלתו של פסק-דין זה (כאן אין הפגרה נמנית), רשות לערער עליו.

ניתן היום, כ"ט בתמוז התש"ף, 21 ביולי 2020, שלא במעמד-הצדדים.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

21 ביולי 2020

ת"ק 50132-01-20-20 גנץ נ' פוטו פריים בע"מ

גיא הימון, שופט